

на Д-ръ Беронъ е била да може съ това свое дѣло да убѣди българитѣ въ ползата и необходимостта да просвѣщаватъ дъщеритѣ си, та послѣ тѣ сами да си условятъ и подържатъ учители и учителки. Тая просвѣтна идея на Д-ръ Беронъ е дала добъръ плодъ и той може да се счита за *основателъ на първото женско училище у насъ и за подбудителъ за женското образование изобщо*. По-послѣ тоя знаменитъ благодѣтель започналъ да *изпраща* суми за подържане учители и въ по-голѣмитѣ села около Котелъ, а именно: Градецъ, Жеравна, Медвенъ, Ичера, Катунца и пр.

Подобно на Априлова и Селимински, Д-ръ П. Беронъ пишелъ наставнически писма до котленци да се грижатъ за училищата си. Но неговитѣ грижи не сж се касаели само до неговото родно мѣсто и околността. Нѣщо повече, *Д-ръ Беронъ е ималъ пръвъ щастливата мисль да организира училищното дѣло у насъ*, обаче, поради много мжчинитѣ обстоятелства не е успѣлъ. „Азъ, пише гой, както и всѣки еднородецъ, не считамъ за мое отечество само Котелъ, но цѣла България. За това желая да се науча, дали и въ други по-голѣми градове сжществуватъ училища и въ какво състояние се нахождатъ тѣ“. И по-нататъкъ: „Азъ бихъ искалъ да се състави едно дружество, което да се грижи не само за училището на нашето отечество (т. е. Котелъ) но и за училищата на другитѣ градове; отъ това дружество да се плашатъ всички учители, и то да гледа и бди за паритѣ, които сж посвѣтени за училищата на страната“ и пр. За тая цѣль Д-ръ Беронъ е искалъ да му се намѣри лице, което да пропжтува България и проучи състоянията на училищата, дѣто ги има, нуждитѣ имъ и пр, та по тоя начинъ систематично да се подеме и нареди учебното дѣло въ страната.

Въ основаното отъ него търговско дружество въ Крайово, съдружникъ е билъ и нѣкой си Теохаръ